

Những Ngọn Lửa

Trần Mộng Tú

Sau hơn bốn mươi năm với bao nhiêu thay đổi, thăng trầm của đời sống, những người bỏ nước ra đi từ 1975 đã rất nhiều người từ già cõi đời. Thế hệ con cái lớn lên, tiếp theo thế hệ cháu, có người đã có chất. Chúng ta chứng kiến từng ngày ký ức dần dần mờ nhạt như những đóm lửa yếu ớt. Chúng ta cố giữ những đóm lửa đó tồn tại, dù nó chỉ là những đóm lửa còn sót lại. Trên những phần đất tự do, mỗi cá nhân đều có quyền riêng của họ, do đó, chúng ta đôi khi sống chung với cộng sản ngay trên những quốc gia phi cộng sản. Đối mặt với đời sống thực tế hàng ngày, có lúc chúng ta phải co người lại với những hoan hô, đả đảo. Nhưng những con người Quốc Gia thật sự họ luôn luôn nhìn thấy chính xác, cái áo nào mình đang khoác trên người. Những Hội Từ Thiện thường được đặt trên đầu của danh sách về "Giả" hay "Thật". Điều này làm khổ tâm rất nhiều người có lòng nhưng sợ bị lừa gạt, nộ không cho một số người bất nhân hay vô tình đóng góp cho Cộng Sản. Trong quá khứ đã rất nhiều cơ sở lừa đảo bị phanh phui và khám phá ra chỉ là những dịch vụ "Rửa tiền" cho Cộng Sản, hay những người xấu lừa đảo lòng tốt của những người lương hảo.

Nhưng ngược lại có rất nhiều Hội lớn, Hội nhỏ thật sự đã giúp được cho bao nhiêu đồng bào nghèo, nhất là các em hiếu học con nhà nghèo trong nước. Những Hội Thiện nguyện hay Nhóm Tình Thương đứng đắn, đôi khi bị chính những tên Cộng Sản phá bằng cách này hay cách khác để người Quốc Gia nghi kỵ lẫn nhau. Một chị bạn văn của tôi ở bên Pháp, người quê Quảng Ngãi, về thăm nhà xót xa thấy cảnh nghèo của đồng bào, trở lại Pháp kêu gọi bạn bè đóng góp, cùng 2 người bạn lập quỹ theo luật 1901 của Pháp (để người cho tiền được trừ thuế), giúp cho các em con nhà nghèo.

Hơn chục năm nay chị KHÔNG gây quỹ thêm lại lần nào. Trong ngân hàng hiện có khoảng bốn ngàn (\$4,000.) EUROS. (Do một chị khác làm thủ quỹ). Mới đây chị được nghe nói trên mạng là Quỹ Từ Thiện của bà Nhà Văn, Hội Enfants de Quang Ngai (Hội của chị) làm ăn mờ ám, mà vì không khai số thu nhập nên căn cứ theo con số trung bình của các Xí nghiệp ở vùng nhà chị, thì họ phỏng tính là Hội của chị thu được 8,5 triệu đô la mỗi năm! Và nhiều con số chị chẳng hiểu là cái gì. Có người nói "hay là nó nhầm, mà là 8,5 triệu đồng VN?". Chị viết thư cho tôi:

Hội tụi em lại còn là "sào huyệt rửa tiền cho chế độ". Oai không? Mà đúng là em vẫn hay rửa tiền thật. Tiền lẻ ở Việt Nam rất nhiều, bán lắm, em vẫn giặt hoài, may tiền mới bây giờ làm bằng Polymer giặt không rách, nên em thường "rửa tiền" lắm. Nhưng đến bao giờ mới rửa sạch hết được những cái lòng "bẩn thỉu" hả chị?

Em thấy bây giờ bọn "khủng bố bàn phím" còn độc hại hơn khủng bố thật, vì dù sao mấy kẻ kia cũng đưa thân ra, và có lý do là trả thù cho dân tộc họ. Còn bàn phím thì cứ ngồi nhà gõ cho thỏa chí hung hăng miễn phí, chẳng cần biết gây ra cái gì cho người bị nói và chẳng mang lại gì cho chính mình trừ cái ác. Cô bạn em nói em dùng chữ "ác" là tử tế, cổ thì cho là "bẩn thỉu".

Tôi nghĩ cái ác sẽ dừng ở đó nếu không có những kẻ ác khác nguy hiểm hơn, đã phát tán đi một cách vô trách nhiệm, không kiểm chứng và không cân bằng cứ, ngoài cái thú nghe chuyện "xấu" của người khác. Tôi đọc thư bạn, thấy lòng buồn vô hạn. Cũng may, hải ngoại còn những con người Quốc Gia đồng lòng cùng nhau làm những việc tốt đẹp như Hội H.O. Cứu Trợ TPB & QP/VNCH mà Hội trưởng hiện nay là Bà Hạnh Nhơn ở California và Nhóm Thiện Nguyện Ủng Hộ Thương Phế Binh của anh Nguyễn Huy Điền, Seattle, (bọn xấu xa chưa dám động tới.) Họ là những ngọn lửa cháy mãi không tàn.

Hội Enfants de Quảng Ngãi chỉ là một đóm lửa nhỏ, nhưng chắc chắn cũng không tàn, vì nó được moi bằng những thanh củi sạch và những tấm lòng chân thật. Hy vọng những người có lòng với đồng bào nghèo trong nước, những người giúp đỡ các em học sinh, sinh viên và nhất là các anh em Thương Phế Binh VNCH luôn sáng suốt và kiên trì không để bất cứ ai tìm cách làm tổn thương đến những công việc tốt đẹp họ đang làm.

Trần Mộng Tú